

Nagyböjt I. hete

Kedd

Iz 55,10-11 ■ Mt 6,7-15

„Azt hiszik ugyanis, hogy akkor nyernek meghallgatást, ha sokat beszélnek.”

Jézus szavai egy lényegében pogány alapállást lepleznek le, amely bennünket is kísért: azt a fajta imádkozást, amikor az ember mintegy el akarja fárasztani szövegével az istenséget, hogy az rábólintson a kérésére (*fatigare deum*). A kiindulópont hibás: az ember úgy képzei, hatást kell gyakorolni Istenre, meg kell mondani neki, hogy mit tegyen, s végül „meg kell dolgozni”, hogy teljesítse az ember kívánságát.

Ezzel szemben Jézus a Miatyánkkal olyan imádságra tanít, amelyben mi hangolódunk rá Isten akaratára, és horizontunk az ő méreteire tágul. Jézus nem azt akarja, hogy tájékoztassuk a mennyei Atyát, mire is van szükségünk: jobban tudja azt, mint mi magunk, hanem hogy apró-cseprő gondjainkat, kérésünket emeljük bele abba az egyetlen kérésbe: „*Legyen meg a te akaratod.*”

Amíg itt a földön élünk, szükségünk van szavakra, hogy Istent megszólítsuk. A szavak azonban nem önmagunkban hatnak, mint a ráolvasás varázsigéi, hanem csak annyit érnek, amennyit hordoznak belőlünk magunkból – *a szív bőségéből szól a száj*. Felnőtt keresztény élet nem képzelhető el saját szavainkkal megfogalmazott, bensőnkől fakadó imádság nélkül. Jézus maga adott erre példát, amikor magányos helyeken éjszakákat virrasztott át Atyja imádságában. A szentekről is feljegyezték, hogy hosszú órákat töltöttek imádságban, úgy, hogy az idő szinte megszűnt számukra. S ahogy a lélek egyre feljebb emelkedik, úgy maradnak el egyre jobban a szavak, hogy átadják helyüket a csendes szemlélődésnek, az Isten előtt való egyszerű jelenlétnek, melyben megtapasztalhatjuk a boldog színelátás előízét.

Ne feledjük azonban, hogy Jézus nem módszert, hanem egy kötött szövegű imádságot adott tanítványainak, mint minden imádság mintáját. Saját szavainkkal mondott imádságaink csak akkor lehetnek valóban imádságok, ha van közük a Miatyánkhhoz, ha belőle nőnek ki, illetve ha belenőnek.

Nem szabad éppen ezért lebecsülni a többi kötött szövegű imát sem, melyek több száz vagy ezer évvel ezelőtt születtek. Amikor az Egyház ajkunkra adja ezeket, úgy tesz, mint az édesanya, aki beszélni tanítja gyermekét. Ne szégyelljünk tanulni belőlük: személyes imádságunkat éltető forrás, kimeríthetetlen kincsesár lesznek, s mind-mind ahhoz segítenek, hogy ne Istent akarjuk saját méreteinkhez igazítani, hanem mi tágítsuk szívünket-lelkünket az ő világának méreteire.

2018-02-20

1. nagyböjti hét kedd

OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

Az isteni szó újjáteremtő erő, amely üdvösségre vezet.

Prófétája által szól az Úr: Amint az eső és a hó lehull az égből és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi, hogy magot adjon a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, éppen úgy lesz az én szavammal is, amely ajkamról fakad: Nem tér vissza hozzám eredménytelenül, hanem végbeviszi akaratomat, és eléri, amiért küldtem.

Ez az Isten igéje.

Iz 55,10-11

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Az Úr az igazakat kimenti * minden szorongatásukból.** (Vö. 18b. vers.)

Előénekes: Magasztaljátok az Urat énelem, * dicsőítsük az ő nevét mindnyájan!

Kerestem az Urat, és ő meghallgatott engem, * és kiragadott minden rettegésből.

Hívek: Az Úr az igazakat kimenti * minden szorongatásukból.

E: Megvilágosultok, ha az Úrra néztek, * és arcotokat nem éri szégyen.

Az Úr meghallgatta a szegényt, aki hozzá kiáltott, * és minden szorongatásából kiszabadította.

H: Az Úr az igazakat kimenti * minden szorongatásukból.

E: Az Úr szeme az igazakra tekint, * és füle meghallgatja kiáltásukat.

Az Úr az arcát a gonoszok ellen fordítja, * hogy még emléküik is eltűnjék a földről.

H: Az Úr az igazakat kimenti * minden szorongatásukból.

E: Kiáltottak az igazak és az Úr meghallgatta őket, * és minden szorongatásból megszabadultak.

Közel van az Úr azokhoz, akik töredelmes szívűek, * és szabadulást hoz a megtört lelkeknek.

H: Az Úr az igazakat kimenti * minden szorongatásukból.

Zsolt 33,4-5.6-7.16-17.18-19

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Nemcsak kenyérrel él az ember, * hanem minden igével is, mely Isten ajkáról való. Mt 4,4b – 2. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Jézus a helyes imádkozásra tanítja övéit.

A hegyi beszédben Jézus így szólt tanítványához:

„Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, **mint** a pogányok. Azt hiszik ugyanis, hogy akkor nyernek meghallgatást, ha sokat beszélnek, Ne utánozzátok őket! Hiszen mennyei Atyátok tudja, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek őt.

Ti tehát így imádkozzatok:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert ha ti megbocsátjátok az embereknek, hogy (ellenetek) vétettek, mennyei Atyátok nektek is megbocsátja bűneiteket. De ha ti nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg nektek bűneiteket.”

Ezek az evangélium igéi.

Mt 6,7-15

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapjaira I.

Pap: Testvéreim! Kérjük a mindenható Atyát, hogy a nagyböjt szent idején önmehtagadó életet éljünk, őszinte

bűnbánatot tartsunk, és így készülünk elő a húsvéti örömeire!

Lektor: 1. Hogy népedet, Urunk, igaz bűnbánat által a keresztség kegyelmének megújulására vezessed!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Hogy Egyházad pásztorai szívesen vállaljanak minden áldozatot a maguk és nyájuk megszentelésére!

Hívek: Kérünk téged...

3. Hogy az államfők az igaz barátság szellemében intézzék a nemzetek sorsát!

Hívek: Kérünk téged...

4. Hogy a népek egymásnak testvéri segítséget nyújtsanak az éhség és a nyomor megszüntetésére!

Hívek: Kérünk téged...

5. Hogy Krisztus keresztjéből erőt merítsenek a szenvedők és a betegek!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, mennyei Atyánk! Ne nézd bűneiket, hanem tekints Szent Fiad engesztelő áldozatára, és könyörülj megtérő népeden. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.